

Sproščen glas mladega rodu

V aprilu, mesecu številnih akcij zveze pionirjev, so se zbrali na svoje delovno srečanje tudi naši pionirji in njihovi mentorji ter kot gostje predstavniki društev prijateljev mladine ter družbenopolitičnih organizacij občine. 21. aprila so do zadnjega sedeža napolnili sejno dvorano na Komenskega 7.

Osrednja tema je bila Pionir v krajevni skupnosti, razpravljali pa so tudi o delu zveze pionirjev naše občine od septembra lani do aprila in o programu aktivnosti v občini Center ob 40-letnici Zveze pionirjev Jugoslavije. Vsi pionirski odredi so k vsem točkam dnevnega reda prejeli predhodno gradivo, tako da so za konferenco že v pionirskih odredih oblikovali skupna stališča, pripombe in predloge; zlasti to velja za javno razpravo o vlogi pionirja v krajevni skupnosti, ki je potekala ves mesec v pionirskih odredih.

Vse odrasle, ki smo bili prisotni na konferenci, je navdušila sproščenost, kritičnost in suverenost pionirjev, ko so zastopali stališča svojih odredov. Slišati je bilo mnenje, da je pionirska konferenca lahko vzor tudi za odrasle. Pionirka Neda Šlamberger, ki je vodila konferenco, se je samostojno pripravila, spodbujala pionirje k razpravi, tako da je razprava potekala v vsem pionirjem razumljivem jeziku.

Pionirji niso bili najbolj zadovoljni s poročilom o delu in so imeli konkretne pripombe, kajti v poročilu ni bilo navedenih nekaj dobro izpeljanih pionirskih akcij (sodelovanje pionirjev na likovnem srečanju v Mavrovu, prodaja značk Auschwitz, prodaja novoletnih voščilnic Unicefa in sodelovanje v nagradnem natečaju Dogovorov ob samoprispevku III). Med prisotnimi je bil tudi odgovorni urednik Dogovorov Niko Isajević, ki je nagrajencem tega natečaja podelil knjižne nagrade.

Pionirji so k programu 40-letnice zveze pionirjev imeli eno samo pripombo – več delovnih akcij (to je bil tudi namig našim mladincem – že v vrstah pionirjev je treba iskati bodoče brigadirje). Najbolj pa se je razprava razvila ob temi Pionir v krajevni skupnosti. Tu so prišle na dan številne stiske najmlajših krajanov in odrasli se bomo morali zamisliti, kako tem mladim ljudem, željnim ustvarjalnosti in sodelovanja z odraslimi, pomagati in s tem tudi omogočiti takšen razvoj teh generacij, kakršnega zahtevajo današnji samoupravni socialistični odnosi.

Naj navedemo nekaj njihovih konkretnih pripomb in predlogov: – pionirji so potožili, da jih odrasli velikokrat ne razumejo, ko želijo to ali ono aktivnost in nimajo časa za njih. Seveda so nekatere krajevne skupnosti izjema, kot n. pr. Gradišče in Stara Ljubljana, od koder so pionirji pohvalili sodelovanje s KS. Pionirji bi predvsem radi razgovor z odraslimi o svojih problemih in na osnovi tega tudi dogovor, kako naprej sodelovati;

– pionirji bi radi pomagali tudi vsem starejšim občanom v KS, ki so potrebni drobne vsakdanje pomoči (v KS Gradišče pionirji obiskujejo kar 67 starejših krajanov!). Zelo koristno bi bilo lahko tudi sodelovanje z upokojenci, ki imajo različne poklice. Z njimi bi seznanjali pionirje in tako pomagali pri poklicni odločitvi; so pa pionirji potožili, da včasih pri starejših občanah naletijo tudi na nerazume-

vanje, kadar želijo pomagati; – opozorili so tudi na problem urejenosti prometa. Pionirji se še vedno čutijo ogrožene (n. pr. križišče Erjavčeve in Prešernove ceste, kjer sta bili že dve žrtvi), ob šolah predlagajo tudi kolesarske steze. Še posebej so bili glasni pionirji iz OŠ Ledina, ker jih pri pouku moti zelo gost promet, zlasti tovornjakov, na Komenskega ulici;

– ostre so bile tudi besede na račun bifejev in točilnic, ki rastejo kot gobe po dežju, pionirji pa pogrešajo lokale, kjer bi točili samo brezalkoholne pijače in kjer se ne bi čutili ogrožene od nasilnežev;

– največ besed pa je bilo izrečenih o otroških igriščih, ki jih je premalo in še obstoječa so v večini primerov neurejena in neprimerna za igro pionirjev. Pionirji tudi nimajo svojih klubskih prostorov, kjer bi lahko šahirali, imeli različne krožke, poslušali glasbo in se tudi zabavali, seveda v sporazumu in sodelovanju z mentorji. Ob tem so še potožili, da ob sebi pogrešajo mladince, saj jih družijo vrsta skupnih interesov.

Željâ in idej je bilo veliko. Za vse pionirji vedo, da jih ne bo mogoče takoj uresničiti. A pričakujejo, da bodo odrasli z razumevanjem sprejeli njihove pobude in jim dali čutiti, da so prav tako sestavni del krajevne skupnosti.

Ob koncu je konferenco pozdravila tudi članica predsedstva občinske konference SZDL Ljubljana Center Meta Bajec in poudarila, da so v SZDL ponosni na pionirje zaradi njihovega dela in pobud, ki jih dajejo. SZDL stalno spremlja delo zveze pionirjev v naši občini in ob 40-letnici Zveze pionirjev Jugoslavije so sklenili, da za sedanje in preteklo delo predlagajo Zvezo pionirjev občine Ljubljana Center za občinsko nagrado. Pionirji so to novico pozdravili z burnim aplavzom.

Izvolili so še 3 pionirje za republiško konferenco Pionir v krajevni skupnosti (Petro Weber, Aljošo Pečana in Nadjô Šter), kjer naj bi prenesli vse predloge, izrečene na občinski konferenci.

Tako se je izredno delavna konferenca naših pionirjev končala. Še pionirski pozdrav in naprej v nove akcije! Teh se pionirji nikoli ne izogibajo. Potrebujemo stalne aktivnosti, v katerih se dokazujejo in dajejo slutiti, da se, če jih bomo odrasli znali primerno usmerjati in zaposliti, ni treba bati, da bi zašli v brezdelje in na stranpota.

ROMANA SAVNIK

Pionirji, ki so vedno pripravljene sodelovati

PRIZNANJE PIONIRJEM OŠ MAJDE VRHOVNIK

Mladi pobudniki, sodelavci, organizatorji

Krajevna konferenca SZDL je podellâ bronasto priznanje OF slovenskega naroda pionirskemu odredu osnovne šole Majde Vrhovnik. To laskavo priznanje je prav gotovo plod resnega in zavzetega dela tako pionirjev OŠ Majde Vrhovnik kot tudi obeh mentoric, Branke Plevnik in Francke Penič. Krivično bi bilo tudi pozabiti na dolgoletno mentorico pionirskega odreda Darjo Intihar, ki je postavila temelje in utrla pot uspešnemu delu pionirske organizacije na šoli.

Zavedati se moramo, da je prav delo v pionirski organizaciji, kot politični organizaciji pionirjev, prvo resnično srečanje in delovanje pionirjev v duhu samoupravljanja in aktivnega vključevanja ne samo v življenje razreda, temveč vključevanje v življenje in delo celotne šole in širšega šolskega okolja. Dejavnost pionirske organizacije ni pomembna samo formalno, teveč je pristna, resnična, razvejena in vsestranska.

Pionirska organizacija OŠ Majda Vrhovnik je zelo pogosto sodelavec ali celo pobudnik in organizator številnih akcij, proslav, razstav in podobno. Naj omenimo le najpomembnejše med njimi: organiziranje in sodelovanje v vsakoletnih dejavnostih ob tednu otroka; organiziranje in vključevanje v različne akcije, kot so akcija zbiranja papirja in kovanja in zbiranja gnotne pomoči v znak solidarnosti z vrstniki v ogroženih delih sveta; organizacija in sodelovanje v pripravah za sprejem cicanov med pionirje; organiziranje ogledov predstav in pomembnejših prireditvev, ki so kakorkoli povezane z življenjem in delom šole; sodelovanje na raznih

tekmovanjih, v športu, v znanju (Vesela šola, Bralna značka); sprejem pionirjev iz pobratenih šol; organiziranje številnih srečanj ter povezovanje v pripravah na samoprispevek III; opravljanje pionirskih dolžnosti v času volitev in še bi lahko naštevali.

Vse to seveda ne pomeni, da se pionirji te pionirske organizacije ne srečujejo z najrazličnejšimi težavami, vendar pa so vedno pripravljene prebroditi ovire v želji, da bi bila njihova dejavnost še bolj uspešna, da bi bilo njihovih skupnih akcij še več ter da bi bil odziv nanje tako med učenci kot v okolju še boljši.

Proslava na šoli je bila 24. aprila namenjena dnevu OF in 1. maju. Pionirji so pripravili barvit kulturni program, gostovala je tudi folklorna skupina Tine Rožanc. Prav na tej proslavi je pionirska organizacija dobila bronasto priznanje OF, in sicer za aktivno delo in sodelovanje pionirjev v številnih akcijah.

Pionirji OŠ Majde Vrhovnik se v celoti zavedajo, da jih priznanje zavezuje, hkrati pa je to spodbuda za njihovo nadaljnje delo.

V. L.

Pionirji so na konferenci sproščeno, odkrito in odločno spregovorili o svojih željah in hotenjih. FOTO: ZORAN VALANT

Tudi cicanani so proslavili dan OF

Ob 9. uri je 21. aprila zaživelo letno telovadišče v Tivoliju, kjer se je okrog 600 cicanov – malih šolarjev iz vseh centrskih VVO – zbralo, da počasti bližajoči se praznik. Ves ta živ-žav je bilo veselo pogledati – razveselilo se ga je tudi sonce, ki je kot naročeno dan ogrelo s toplimi žarki. Vzgojiteljice iz VVO dr. France Prešeren so narisale deset plakatov s smerokazi (živali, ki so od cicanov zahtevale tudi kakšno nalogo). Nalepile so jih na drevesna debela, čuvali pa so jih pionirji iz OŠ Prežihov Voranc. Cicanani so postajali ob teh smerokazih in občudovali pionirje, ki so jih pozdravljali s pionirskim pozdravom. Prav prijeten je bil ta pohod – mimo Cekinovega gradu in po gozdčku do Vidmarjeve vile na Cesti 27. aprila. Dolga kača »pohodnikov« se je tu

strnila in prijazna miličnika sta za 20 minut zaprla promet mimo Vidmarjeve vile. Četa pionirjev je strumno pozdravila, potem pa se je razlegel glas harmonike. Partizanske pesmi so zadonele iz grl najmlajših in mimoidoči so se kar pridružili prepevanju. Da ne bi ovirali prometa, so se »pohodniki« umaknili na bližnji travnik, kjer so si potešili žejo še s sokovi.

V pogledih cicanov je bilo čutiti, da so ta dan doživeli nekaj posebnega. Tudi vzgojiteljice o bile zadovoljne in ob zaključku pohoda je bil že sprejet dogovor, da postane tradicionalen.

Pohod je organiziral svet za predšolsko vzgojo in varstvo družine pri občinski Zvezi prijateljev mladine Center.

R. S.

